

Links

Nyheder

Danskere på vej til Sydpolen

Imens vi andre og DSB prøver at komme os over choket. Nattefrost i december. Er der to danskere (www.bigice.eu) der lige har taget hul på en ekspedition til sydpolen.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg drømmer om en dag at stå på sydpolen. Det har jeg gjort siden jeg læste en bog om de første danskere på sydpolen i 2001 www.sydpolen.dk. Men der er lige 500.000 dkr der skiller mig og drømmen.

Nr. 1 ønske til jul er 600.000 ;o) der skal jo også lige være til en tur på tværs af Svalbard

Dagen før dagen

I morgen er jeg igennem mine to ugers ordineret (af mig selv) trænings fri uger. Det har været hårdt, men jeg har klaret det.

Nu er det så jeg skal til at finde ud af om jeg vil prøve mig med en træner, eller bare holde konceptet med at træne det jeg har lyst til. Av den er ikke nem.

Det løb må jeg bare køre, selv om det er varmt og jeg er mere til kulde

Bjørn har ordret

Jeg havde lovet jeg ikke ville komme med den fulde beretning fra ARWC, men omvendt når Bjørn laver den, og tilmed skriver noget godt om mig (sådan tolker jeg det) så skal det da være her på siden.

Klik på billedet får at få den fulde historie

Sleepmonsters og KGB agenter

Når man presser sin krop hårdt og samtidig nægter den søvn, hævner den sig ved, at man begynder at halusinere. Det giver til dels nogle sjove, men til tider også lidt skumle oplevelser.

At have sleepmonsters, som det kaldes, kan bedst beskrives som en heftig branderet. Du ved godt, at du er helt galt på den, men du kan ikke gøre noget ved det.

1- Når det er sjovt.

Bjørn og jeg padler kajak sammen på en flod der skiller Portugal og Spanien. Vi bliver mere og teenager agtige og sidder og råber og skriger alt muligt og umuligt til hinanden, i mens vi højt lydt griner. (niveauet er meget lig en samtale imellem fem 16 årige piger, der er Asti ramt en fredag aften i S-toget) Jeg er så lagt ude at jeg ikke kan huske hvem Bjørn er. Pludselig ser vi nogle nisser, der begynder at løbe om kap med os inden på bredden og vi giver den gas for at slå dem.

Så ved man det er tid til en lille lur.

De tre KGB agenter og Pernilla

2- Når det er lidt mere skummelt.

Vi er punkteret for 4 gang inden for en time og der er ti minutter til vi misser det sidste cut-off. Vi er i lettere panik og kæmper med at få vores sidste slange i. Pernilla vælter lige pludselig, da jeg kigger på hende spørgende, svarer hun, at hun faldt i søvn. Hun forsvinder om bag et hushjørne uden jeg tænker mere over det.

Da vi er kommet i mål, forklare Pernilla hvad der skete. Hun troede vi var KGB agenter og at vi snakkede Russisk. Vi var ved at planlægge et attentat eller ligende på hende og det var derfor hun gik.

Så ved man, at man har givet alt.

Inden du sidder og holder dig vågen for at få de samme oplevelser. Så er en brandert ved nærmere eftertanke nok væsentlig sjovere.

Mr. Big

Peter havde på løbes anden dag diamanter i benene. Med Pernilla på træk var det lige før han kørte fra Bjørn og mig. Han blev bare ved og ved på stigningerne og dem var mange af dem.

På løbets tredje dag stod Peter pludselig og svingede underlivet frem og tilbage. I hans tights kom der ved hver sving noget der kunne minde om kuglen fra en nedrivningsmaskine frem. At dømme på hans ansigtsudtryk gjorde det meget AV.

Der gik ikke lang tid før hele feltet vidste at Peter havde de største nosser. Han prøvede desperat, at få en af de mange fotografer til at tage et billed af dem. Dog uden held.

En tur til lægen blev uundgåeligt. Så i næst sidste skiftezone gik Peter over til kvindelige sygehjælpere og viste hans efterhånden uhyggelig store og meget røde nosser. De tog flugten og udstødte hvin. Peter vraltede videre over til den 2 meter høje og lidt skumle læge. Han kiggede lidt på sagerne og gav Peter lidt salve han kunne smøre juvelerne ind i. Det virkede ca. lige så godt som at lade dem ligge ude i regnvejr.

Peter fik kæmpet sig i mål, men pev lidt da vi skulle i saltvand på den afsluttende etape. Han var for at sige det mildt, meget svær at lokke ud i vand til over knæene.

Efterfølgende er Peter blevet udstillet på Aalborg sygehus, og der har været en del kvindelige læger og kigge på sagerne. Men de skulle efter signe være på vej til normal størrelse godt hjulpet på vej af en heftig pencilinkur.

Moralen er, at man skal ikke sidde for langt fremme på sadlen når det går op ad ;o)

Den fulde beretning

Kommer du ikke til at få her. I stedet for at skrive, så gjorde vi det, lige efter gjorde vi det. Vil jeg skrive lidt om nogle af de gyldne øjeblikke vi havde undervejs.

Bjørnen sover

Efter vi for jeg ved ikke hvilken gange havde skubbet vores cykler op på toppen af et forblæst bjerg. Skulle vi til at køre ned af nogle små hulle stier. Bjørn kører lige foran mig med 30-40 km/t og begynder at slingre og køre faretruende tæt på kanten.

Per: Bjørn du slingre helt vildt, hvad sker der.

Bjørn: Per jeg kan ikke holde balancen og jeg falder i søvn hele tiden!

Peter og Pernilla kommer op og tager del i vores lille samtale og det bliver besluttet at vi køre i bund. Resten af vejen ned er det ikke noget problem at holde sig vågen, ens puls tæt på max af nervøsitet når man kaste et blik på Bjørn, der sejler rundt på stien og udstøder bjørne lyde.

Da vi er kommet i bund af bjerget, opdager Bjørn en kæmpe bunke af blade. Han er ikke til at stoppe og kravler resolut ind i bunken af blade, udstøder et dybt suk og sover. Vi følger trop og der går ikke længe før vi alle er dækket af blad og sover tungt. De 30 min vi havde besluttet at sove, føles som om vi bare blinker en gang, så er det op på cyklerne og videre ud i natten.

10 plads til ARWC 2009

For 24 timer siden kæmpede vi os over målstregen, efter ca. 120 timers race. Vores kroppe er helt færdige og bare det at sætte en vaske over med beskidt tøj virker uoverskueligt.

Der vil komme en beretning når hovedet fungerer igen

Følg med dag og nat

Klik på logoet og find ud af om vi gør Danmark ære

24 timer til start

Det ser ud til at lykkes, vi mangler bare at pakke mad, teste cykler og 100 andre små ting så er vi klar til start i morgen. Men vi er her, alt vores udstyr er her og det gode humør er her hvad kan mere ønske sig. Jo det skulle lige være at man havde tid til at nå i det krystal klare vand der er i poolen. Det må vente, vi får nok også nok af vand på de 100 km sit-on-top kajak der er lige om hjørnet.

Der går rygter hernede om at i skal starte med en 7 timers prolog i morgen, og efterfølgende bliver vi kørt i busser op nord på hvor starten er mandag. Men alt det ved vi mere om når vi har været til åbningscermoni og medie tam tam i aften.

Der har været lidt problemer med Twitter det er ca. kun halvdelen af beskederne der kommer frem. Så hvis det ikke giver mening det vi skriver er det derfor.

35+24+10= Mange penge